

Uskovan identiteetti

Room. 1:1-7

1. Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoliksi ja erotettu julistamaan Jumalan **evankeliumia**,

2. jonka Jumala on ennalta luvannut profettojensa kautta pyhissä Kirjoituksissa,

3. evankeliumia hänen Pojastaan **Jeesuksesta Kristuksesta**, meidän Herrastamme. **Lihan puolesta** hän on syntyään **Daavidin jälkeläinen**,

4. ja pyhyiden **Hengen puolesta** hänet on **kuolleista nousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi voimassa**.

5. Hänen kauttaan me olemme saaneet armon ja apostolinviran, **että syntyisi uskon kuuliaisuus hänen nimeään kohtaan** kaikissa pakanakansoissa,

6. joihin tekin, Jeesuksen Kristuksen kutsumat, kuulutte.

7. Kaikille Roomassa oleville **Jumalan rakkaalle, kutsutuille pyhille: armo teille ja rauha** Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Kuka minä olen?

Kysymys identiteetistä eli kysymys: ”Kuka minä olen?” on monelle tänään ”elämää suurempi kysymys”. Ennen vanhaa ja toki osin nykyäänkin ihmiset pyrkivät rakentamaan minuutensa sen varaan, mitä he tekevät tai millaisessa yhteiskunnallisessa asemassa he ovat. Tänä päivänä suuri trendi on rakentaa omaa identiteettiä sisäisen tunnetilansa esiin tuomisena niin, että ympärillä olevien ihmisten pitäisi tunnustaa ja hyväksyä asianomaisen itse kokema identiteetti. Gender ideologia on johtanut siihen, että varsinkin koetutun seksuaalisen identiteetin ilmaisemisesta on tullut merkittävä poliittinen kiistakysymys. Onko identiteetti eli minuus jotain sellaista, jonka ihminen itse voi ja pitää määritellä, vai onko se jotain, mikä on meille annettu ja mikä meidän tulisi hyväksyä. Raamatun lähtökohta on se, että ihminen on Jumalan kuvaksi luotu olento, mutta syntiinlankeemuksen tähden Jumalan kuva hänessä on turmeltunut. Jumalasta erossa elävä ihminen on eksyksissä ja hänen minäkuvansa on kieroutunut. Ihmisen on kuitenkin mahdollista löytää oikea minuutensa, kun hän pääsee Jeesuksen Kristuksen kautta takaisin Jumalan yhteyteen uskomalla evankeliumi.

Roomalaiskirjeen alkujakeissa Paavali kuvaa omaa identiteettiään Jumalan lapsena ja siitä nousevaa tehtävänsä. Vastaavasti hän antaa myös selkeän kuvan, keitä ja millaisia ovat hänen kirjeensä saajat Roomassa.

Kirjeen taustaa

Paavali kirjoitti Roomalaiskirjeen Korintin kaupungista kolmannen lähetysmatkan aikana vuonna 56. Korintista Paavali meni Jerusalemiin, missä hänet vangittiin. Lopulta kahden vuoden vankeuden ja haaksirikon vuoksi vuoden mittaiseksi venyneen merimatkan jälkeen päätyi Roomaan, mutta edelleen vankina. Saatuaan keisarillisessa oikeusistunnossa vapauttavan tuomion hän pääsi pariin vuodeksi vapaaksi. Niiden aikana hän vieraili muun muassa Espanjassa ja Kreetalla. Sitten hänet vangittiin uudelleen ja keisari Neron vainoissa hänet teloitettiin Roomassa.

Kirje osoitettiin Rooman seurakunnalle. Se oli syntynyt pian helluntain jälkeen Jerusalemiin juhlille tulleiden ja niiden aikana uskoon tulleiden ja Roomaan palanneiden juutalaisten toimesta. Paavali itse tuli uskoon vasta ehkä noin pari vuotta helluntain jälkeen. Evankeliumi levisi Roomassakin alkuvaiheessa pääasiassa vain juutalais-

ten parissa. Siksi se oli alussa pääosaltaan juutalais-kristillinen. Kun Keisari Kaludias kuitenkin määräsi kaikki juutalaiset poistumaan Roomasta (Ap.t. 18:2), seurakuntaan jäi pelkkiä ei-juutalaisia jäseniä, jolloin se alkoi kasvaa pakanoiden keskuudessa. Kun Klaudiuksen kuoltua juutalais-kristityt palasivat Roomaan, he huomasivat olevansa vähemmistö. Heidän ja pakanakristittyjen välille näytti syntyneen myös Roomassa jännitteitä, joita Paavali kirjeellään selvittelee.

Kirjeen päämäärä

Koska Roomalaiskirje on perusteellinen kristillisen pelastusopin ja elämän johdonmukainen yleisesitys, Paavali ei pyrkinyt vain purkamaan niiden kahden uskovien ryhmän välisiä jännitteitä, vaan antamaan heille kokonaisvaltaista ja syventävää opetusta evankeliumista ja sen vaikutuksesta. Samalla hän selvitti Rooman uskoville, joista hän tunsu vain muutamia, millaista on hänen opetuksensa ja kuka hän itse on. Lisäksi hän halusi Rooman seurakunnan avustamana päästä jatkamaan lähetysmatkojaan aina Espanjaan asti. (15:23-24)

Paavalia motivoi kirjeen kirjoittamiseen sama asia kuin koko hänen tehtävänsä evankeliumin julistajana: *Hänen kauttaan me olemme saaneet armon ja apostolinviran, että syntyisi uskon kuuliaisuus hänen nimeään kohtaan kaikissa pakanakansoissa,...* (5)

Paavali oli myös vakuuttunut siitä, että hänen läsnäolonsa Roomassa koituisi sekä seurakunnan siunaukseksi että hänelle itselleen virkistykseksi.

Kirjeen sisältö

Kirje jakautuu seuraaviin osioihin: Alussa on johdanto 1:1-17. Sitten käsitellään ihmisen ongelmaa, syntiä ja sen tuottamaa turmelusta 1:18-3:20. Ongelman ratkaisu on Jeesuksen valmistama pelastus 3:21-5:21. Kristityn vaellusta eli pyhitystä aina lopulliseen kirkastamiseen asti käsitellään jaksossa 6:1-8:39. Seuraava jakso keskittyy pelastushistoriaan sekä pakanakristittyjen että juutalais-kristittyjen näkökulmasta 9:1-11:36. Kristillisen elämän kehotusosio on 12:1-15:13. Päätös yhteenveto ja tervehdykset käsittävät jakson 15:14-16:27.

Paavali Kristuksen orja

Ajan tapaan kirje alkaa lähettäjän ja vastaanottajien esittelyllä. Lähettäjänä Paavali kuvaa samalla oman identiteettinsä: *Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoliksi ja erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia.*(1)

Paavalin alkuperäinen nimi Saul tai Saulus viittasi hänen sukulaisuuteensa Benjaminin heimon merkittävimpään mieheen kuningas Sauliin. Ennen Jeesuksen kohtaamista Damaskoksen tiellä Paavali oli ylpeillyt sukulaisuudellaan ja nimellään, niin kuin hän kertoo Filippiläiskirjeessä: *Minut on ympärileikattu kahdeksanpäiväisenä, olen Israelin kansaa, Benjaminin heimoa, heprealainen heprealaisista syntynyt, lakiin nähden fariseus, intoon nähden seurakunnan vainooja, lain vanhurskauteen nähden nuhteeton. Mutta mikä minulle oli voitto, sen olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi.* (Fil. 3:5-7)

Hän oli siis ennen pelastumistaan rakentanut minäkuvansa sukuunsa, uskonnolliseen toimeliaisuuteensa ja innokkaaseen toimintaansa farisealaisen suuntauksen parhaana edustajana. Mutta se kaikki romahti, kun Jeesus otti hänet kiinni:

Niinpä minä luen kaiken tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla. Hänen tähtensä olen menettänyt kaiken ja pidän sen roskana, että voittaisin omakseni Kristuksen ja minun havaittaisiin olevan hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, joka tulee laista, vaan sen, joka tulee uskosta Kristukseen, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella. (Fil. 3:8-9)

Siksi hän muutti jopa nimensä Saulista Paavaliksi (Paulus), mikä tarkoittaa "pientä". Hän luki entisen suuruutensa roskaksi ja löysi Kristuksen nöyryydessä oikea pienuutensa.

Nyt hän ilmoittautuu Rooman kristityille Jeesuksen Kristuksen palvelijaksi tai tarkkaan ottaen orjaksi. Orjallahan ei ole mitään oikeutta omaan elämäänsä, hänen on noudatettava kaikessa isäntänsä Jeesuksen Kristuksen tahtoa ja hän on isäntänsä omaisuutta. Mutta juuri Jeesuksen Kristuksen orja on vapain mahdollinen ihminen. Hänen ei tarvitse olla enää ihmisten orja. Hänen tehtävänsä Jeesuksen orjana oli julistaa evankeliumia:

Siitä, että julistan evankeliumia, minulla ei ole kerskailemista. Minun on pakko tehdä niin. Voi minua, ellen evankeliumia julista! Jos teen sitä vapaasta tahdostani, minulla on siitä palkka. Jos taas en tee sitä vapaasta tahdostani, minulle on silti uskottu tämä tehtävä. Mikä siis on palkkani? Se, että evankeliumia julistaessani teen sen ilmaiseksi enkä käytä hyväkseni evankeliumin minulle antamia oikeuksia. (1. Kor. 9:16-18)

Kristuksen orjuus vei Paavalin julistamaan sitä evankeliumia, joka oli vapauttanut hänet lain ja synnin alta Jumalan lasten ihmeelliseen vapauteen. Mutta evankeliumissa ilmestynyt Jumalan rakkaus oli niin valtava, että se pakotti Paavalin julistamaan evankeliumia. Hänen oli aivan mahdoton vastustaa Jumalan rakkauden synnyttämää rakkautta hukkuvia ihmisiä kohtaan. Hän ei voinut olla julistamatta evankeliumia.

Jeesuksen hallintavalta tapahtuu jokaisen uskovon sydämässä rakkauden ja totuuden voimalla. Se on todellista hallintaa, koska Herra saa omansa todellakin toimimaan tahtonsa mukaan. Kuitenkin se on suurta vapautta, koska se on Pyhän Hengen meissä synnyttämää vastarakkautta. Siinä on samaa kuin onnellisessa avioliitossa, joka on syvintä sidonnaisuutta toiseen ihmiseen. Se koetaan kuitenkin suurimpana vapautena, koska vaikuttimena on keskinäinen rakkaus eikä ulkoinen vaatimus. Jokainen uskova, joka on syntien anteeksiantamisessa saanut kokea Jumalan suurta rakkautta, on myös Jeesuksen Kristuksen palvelija. Jokaisella uskovalla on myös etuoikeus saada jakaa evankeliumia muille.

Kutsuttu apostoli

Edelleen Paavali kuvaa itseään kutsutuksi apostoliksi. Sana kutsuttu kuvaa jokaista uskovaa, sillä kukaan ei voi tulla tuntemaan Jumalan pelastavaa rakkautta, ellei Jumala itse sanansa kautta kutsu häntä. Jumalan sanan kutsu herättää hänen oman tuntonsa ja Pyhä Henki sanan lupausten voimalla auttaa ihmisen uskomaan evankeliumin omalle kohdalleen. Uskossa hän saa omistaa Kristuksessa täyden pelastuksen. Siinä merkityksessä kaikki uskoon tulleet ovat Jumalan kutsumia.

Paavali kohdalla kutsu merkitsi toki samaa kuin kaikkien muidenkin pelastettujen kohdalla. Mutta hänen kohdallaan siihen sisältyi vielä aivan erityistehtävä toimia apostolin virassa. Kutsu pelastukseen vie jokaisen uskoon tulleen myös tehtävään tässä ajassa kirkastaa Kristusta rakkauden töin ja evankeliumia julistamalla, mutta Paavalilla oli sen lisäksi tehtävä ja valtuutus toimia apostolina.

Jeesus valitsi aikanaan kaksitoista opetuslasta ja nimitti heidät apostolin tehtävään. Vastaavasti Damaskon tiellä ilmestyessään Jeesus kutsui myös Paavalin apostolin tehtävään. Apostolin tehtävä oli toimia Jeesuksen ylösnousemuksen todistajana ja Jumalan ilmoituksen välittäjänä. Apostolien tehtävää luonnehti myös se, että heidän auktoriteettinsa Jumala vahvisti monenlaisten merkkien ja ihmeiden välityksellä. Paavalikin sai olla Jumalan välikappaleena, kun ihmisiä parani, riivattuja vapautettiin ja jopa kuolleita herätettiin. Jumalan toiminta armolahjojen välityksellä ei tosin rajoittunut pelkästään apostoleihin, mutta vain heille annettiin tehtävä tallentaa meille Jumalan ilmoitus, jonka he saivat suoraan Herralta. Ilmoitus on nyt meille tallennettuna Uudessa testamentissa. Mikään Uuden testamentin jälkeen kirjoitettu kirja ei ole enää Jumalan ilmoitusta. Monet kirjat voivat olla hyvää Jumalan ilmoituksen selitystä ja soveltamista elämäämme, mutta kaikkia niitä on arvioitava Jumalan sanalla, Raamatulla.

Huomautuksena todettakoon, että Uusi testamentti käyttää joissakin yhteyksissä sanaa apostoli tarkoittamaan samaa kuin lähetyssaarnaaja, sillä sanan perusmerkitys on "lähetetty". Sanaa on käytetty myös enkeleistä ja jopa Jeesuksesta, jonka Isä lähetti maailmaan. Mutta Paavali tarkoittaa siis tässä yhteydessä sillä Jeesuksen ilmoituksen välittäjää. Hän korostaa asiaa muun muassa seuraavaan tapaan:

Teen teille tiettäväksi, veljet, että minun julistamani evankeliumi ei ole ihmismielen mukaista. Enhän minä ole sitä keneltäkään ihmiseltä saanut, eikä sitä ole minulle opetettu, vaan sain sen ilmestyksessä Jeesukselta Kristukselta. (Gal. 1:11-12)

Näin ollen Roomalaiskirje ei ole mikä tahansa hyvä hengellinen kirje, vaan se on Jumalan Hengen Paavalin välityksellä meille antamaa ilmoitusta Jumalan pelastustahdosta. Siksi sitä lukiessamme meidän tulee avata sydämemme itse Jumalalle.

Erotettu Jumalan evankeliumille

Edelleen Paavali kuvaa itseään erotetuksi Jumalan evankeliumille. Sana erottaa ja sana pyhittää ovat saman tyyppisiä. Ne tarkoittavat sitä, että jokin asia, esine tai henkilö asetetaan erityiseen käyttöön Jumalaa varten. Kun ihminen tulee uskoon ja pääsee evankeliumin osallisuuteen, hänet erotetaan maailmasta. Hän kuuluu siihen joukkoon, joka on kutsuttu ulos maailmasta, vaikka hän elääkin edelleen maailmassa. Hänelle annetaan pyhä tehtävä, jota kuvataan näin:

Te sen sijaan olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo ja omaisuuskansa julistaaksenne hänen jaloja tekojaan, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valoosa. (1. Piet. 2:9)

Edelleen Jeesuksesta lauletaan taivaassa:

"Sinä olet arvollinen ottamaan kirjakäärön ja avaamaan sen sinetit, sillä sinut on teurastettu ja sinä olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmiset kaikista sukukunnista, kielistä, kansakunnista ja kansanheimoista. Sinä olet tehnyt heidät kuningaskunnaksi ja papeiksi meidän Jumalallemme, ja he tulevat hallitsemaan maan päällä." (Ilm. 5:9-10)

Paavalin kohdalla erottamiseen sisältyi erityistehtävä toimia pakanoiden apostolina: *Heidän palvellessaan Herraa ja paastotessaan Pyhä Henki sanoi: "Erottakaa minulle Barnabas ja Saulus siihen työhön, johon minä olen heidät kutsunut." Silloin he paastosivat ja rukoilivat, ja he panivat kätensä heidän päälleen ja antoivat heidän mennä.* (Ap.t. 13:2-3)

Samalla kun uskova kristitty suorittaa ajallisia tehtäviä "viljellen ja varjellen" Jumalan luomakuntaa, hänet on kuitenkin kutsuttu myös erityistehtävään evankeliumin julistamiseen. Sitä tehtävää eivät muut kykene tekemään. Paavali ja moni muu on sen jälkeen erotettu lähetystyöhön tai kokotoimiseen evankeliumin julistukseen.

Paavali näki siis itsensä eli identiteettinsä kutsuttuna Jeesuksen Kristuksen orjana, jolla oli erityistehtävä ilmoituksen välittäjänä ja evankeliumin julistajana pakanoiden keskuudessa. Hänen identiteettiinsä kuului siis oleminen orja ja tekeminen, sanan julistus.

Rooman kristittyjen identiteetti

...tekin, Jeesuksen Kristuksen kutsumat, kuulutte. Kaikille Roomassa oleville Jumalan rakkaille, kutsutuille pyhille: (6-7)

Kirjeen vastaanottajat ovat myös saaneet Jeesukselta Kristukselta kutsun ja sen vastaan otettuaan he olivat päässeet osallisiksi pelastuksesta. Heidän identiteettinsä muodostui siitä, että he olivat Jumalalle rakkaita. Jokaiselle uskovalle on äärimmäisen tärkeätä nähdä itsensä "Jumalan silmillä". Kun Jumala rakastaa jokaista uskovaa sillä samalla rakkaudella, jolla Hän rakastaa omaa ainosyntyistä Poikaansa Jeesusta, niin siitä pitää tehdä oikeat johtopäätökset omaan elämään. Uskovan identiteetti ei ole siinä, millainen hän on edelleen syntiin lankeavana mutta armahdettuna ihmisenä, vaan siinä, millaisena Jumala näkee hänet. Joka aamu ensimmäiseksi hän saa muistuttaa itseään siitä, että hän on Jumalan rakas lapsi Jeesuksen täydellisen sovitustyön tähden. Uskova saa julistaa omalla sydämellään evankeliumin ja siitä käsin hän saa rohkeasti jakaa evankeliumia myös muille. Tietysti on aivan käsittämätön armon ihme, että Jumala pitää meitä suunnattoman rakkaina.

Paavali lisää vielä ilmaisun "kutsutut pyhät". Uskovan pyhyys on Kristuksen pyhyyttä, joka on hänelle lahjoitettu. Jeesus sanoi: *"Minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että hekin olisivat pyhitettyjä totuudessa."* (Joh. 17:19) Jeesus erotti itsensä Jumalan käyttöön kulkemalla Golgatan kärsimystien ylösnousemuksen voittoon asti. Sillä Hän hankki omilleen pyhyiden. Hekin ovat siksi erotetut maailmasta Jumalan käyttöön.

Evankeliumi

...evankeliumia hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme. Lihan puolesta hän on syntyään Daavidin jälkeläinen, ja pyhyiden Hengen puolesta hänet on kuolleista nousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi voimassa. (3-4)

Määriteltyään oman identiteettinsä Paavali tiivistää muutamalla sanalla sen, mitä hän tarkoittaa evankeliumilla. Se on sanoma Jeesuksesta Kristuksesta, joka on saman aikaisesti täydellinen ihminen Daavidin sukukunnasta neitsyt Marian kautta syntynyt ja samalla myös täydellinen Jumala. Jeesuksessa Jumala tuli ihmiseksi niin, että Hänessä asui Jumalan koko täyteys ruumiillisesti. Jumalan tulo ihmiseksi

on suunnaton salaisuus ja ihme. Se kertoo Jumalan äärettömän suuresta rakkaudesta syntiin langennutta ihmiskuntaa kohtaan. Jeesuksen jumaluus tuli ilmeiseksi, kun Hän nousi kuolleista.

Vaikka evankeliumi on sanoma, joka voidaan tiivistää muutamiin lauseisiin, olemme tekemisissä aina elävän ja ylösnousseen Persoonan Jeesuksen kanssa. Jumalan tulo ihmiseksi tapahtui tiettyä tehtävää varten: Hän tuli ilmoittamaan meille oman olemuksensa ja suoritti koko maailman syntien sovituksen, jotta yksikään Häneen uskova ei joutuisi kadotukseen omien syntiensä tuomiona. Koko Roomalaiskirje käsittelee nimen omaan evankeliumia ja sen vaikutusta ihmisten elämässä.

Toisessa korinttilaiskirjeessä Paavali tiivistää evankeliumin ja sen vaikutuksen seuraavasti:

Veljet, minä palautan mieleenne sen evankeliumin, jonka olen teille julistanut ja jonka olette ottaneet vastaan ja jossa myös pysytte. Sen kautta te myös pelastutte, jos pidätte kiinni siitä sellaisena kuin minä sen teille julistin. Muuten olette aivan turhaan uskoneet. Ennen kaikkea annoin teille tiedoksi sen, minkä myös itse olin saanut: Kristus kuoli meidän syntiemme tähden Kirjoitusten mukaan, hänet haudattiin ja hänet herätettiin kolmantena päivänä Kirjoitusten mukaan, ja hän näyttäytyi Keefakselle ja sitten niille kahdelletoista. Sen jälkeen hän näyttäytyi samalla kertaa yli viidelle sadalle veljelle, joista useimmat ovat yhä elossa mutta jotkut ovat jo nukkuneet pois. Sitten hän näyttäytyi Jaakobille, sitten kaikille apostoleille. Viimeiseksi kaikista hän näyttäytyi minullekin, joka olen ikään kuin keskonen. (2. Kor. 15:1-8)

Uskon kuuliaisuus

Hänen kauttaan me olemme saaneet armon ja apostolinviran, että syntyisi uskon kuuliaisuus hänen nimeään kohtaan kaikissa pakanakansoissa, ... (5)

Paavali julisti evankeliumia, jotta sen kuulijoissa syntyisi uskon kuuliaisuus. Evankeliumi avaa silmiemme eteen Kristuksen suunnattoman pyhyiden ja rakkauden. Kristuksen pyhyiden näkeminen avaa sydämemme tuntemaan suunnattoman suuren syntisyytemme ja samalla evankeliumissa paljastuu Herran armon ylenpalttisuus. Kun ihminen ottaa lahjana vastaan Golgatan työn tähden täydellisen anteeksiantamisen, hänessä syntyy halu kuulla ja kuunnella yhä enemmän Herran ääntä. Kuunteleminen ja armon vastaanottaminen vaikuttaa hänessä edelleen halun olla kuuliainen ihmeelliselle Vapahtajalle. Kysymys ei siis ole lain kuuliaisuudesta vaan armoon perustuvasta uskon kuuliaisuudesta.

Paavalin koko elämä ja julistus tähtäsi siihen, että evankeliumi veisi hukuvat ihmiset Jeesuksen yhteyteen niin, että he alkavat seuraamaan Jeesusta ja kuulemaan Hänen ääntään. Sitä päämäärää varten hän kirjoitti myös Roomalaiskirjeen.

Armo

...armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! (7)

Paavalin opetus armosta voidaan tiivistää sanoihin:

"Missä synti on tullut suureksi, siinä armo on tullut ylen runsaaksi." (Room.5:29)

Sitä selittää jae: *"Synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja (vapaa lahja) on ikuinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme."*

Kristuksen evankeliumin kuullut ja ymmärtänyt ihminen ei voi välttää sitä, että hän joutuu näkemään oman syntisyytensä ja arvottomuutensa. Evankeliumissa Jumala tarjoaa jokaiselle ihmiselle iankaikkisen elämän lahjaa. Ihminen voi viime kädessä paeta joko armoa tai syntiä mutta ei molempia. Hän voi paeta synnistä antautumalla armolle tai sitten hän voi työntää itsensä armon vaikutuksen ulkopuolelle antautumalla synnille. Molempia ei voi yhtä aikaa tapahtua, vain jompikumpi. Vastakohtat ovat toisella puolella palkka, synti, kuolema ja toisella armolahja, Jumala, ikuinen elämä.

Palkkaa vastaa armolahja, syntiä Jumala ja kuolemaa iankaikkinen elämä. Palkka on ansaittua, se vastaa tehtyä työtä. Palkkansa saajan ei tarvitse sanoa "kiitos". Palkka on oikeudenmukainen vastaus ponnistukseen, työhön ja vaivannäköön. Palkka kuuluu lain, oikeuden piiriin. Mutta vapaa lahja, armolahja on jotain sellaista mitä ei voi ansaita. Siihen kenelläkään ei ole mitään oikeutta. Vapaa lahja saadaan toisen rakkaudesta, suosiosta ja armollisuudesta.

Synnin vastakohtaksi Paavali asettaa Jumalan. Synti liittyy palkkaan tässä yhteydessä ja viittaa siis tietoiseen rikkomukseen ja tahalliseen epäonnistumiseen. Kysymys on tietoisesta väärästä valinnasta, joka vie syyllisyyteen ja halvauttaa ihmisen. Viime kädessä synti on sitä, että ihminen omien halujen ja himojensa vuoksi ei halua ottaa Jumalan vapaata lahjaa vastaan. Paavali ei aseta synnin vastakohtaksi pyhyyttä tai puhtautta tai vanhurskautta, vaan Jumalan. Jos ihminen olisi synnitön, niin hänen pyhyytensä ja puhtautensa palkka olisi iankaikkinen elämä.

Armossa on kysymys jostain niin suunnattoman suuresta asiasta, että inhimillinen kieli ei siihen riitä. Armo on enemmän kuin kaikki mitä siitä voidaan sanoa tai kirjoittaa. Armon suuruus on Jumalan olemuksen käsittämättömässä syvyydessä, sen laupeudessa ja rakkaudessa. On helppo asettaa palkan vastakohtaksi lahja, mutta mikä voidaan panna sen synnin vastakohtaksi, joka vaatii palkkaansa. Mikään toiminta ei kykene käsittelemään syntiä. Jumala itse asettuu synnin vastakohtaksi. Jumala ei sano: "Synnin palkka on kuolema mutta uudistuksen seurauksena on elämä." Ei myöskään: "Synnin palkka on kuolema, mutta uskonnollisen elämän sääntöjen noudattaminen tuo elämän." Ihminen, joka on Jumalan ajatuksissa, ei kykene uudistamaan itseään ja hänen uskonnolliset harjoituksensa ovat itsessään jo synnillisinä. Siksi Jumala asetti itsensä synnin vastakohtaksi.

Kuoleman vastakohta on iankaikkinen elämä. Kuolema on synnin lopputulos, oikea ja johdonmukainen. Kuolema on ainoa vastaus syntiin. Kuolema pitää yllä iankaikkisen oikeudenmukaisuuden. Ihminen, joka tekee syntiä, niittää väistämättä kuoleman palkkaseen. Suostuessaan syntiin ihminen valitsee aina kuoleman, hajoamisen, turmeluksen ja häviön. Lain rikkomisen luo kaaoksen. Kaaos taas tekee helvetin välttämättömäksi. Kuoleman vastakohta iankaikkinen elämä ei ole päätös, loppu, vaan alku. Siitä alkaa kasvu ja kehitymisprosessi, joka jatkuu ajasta aikaan iankaikkisesti.

Jumala tuntee ihmisen täydellisesti. Hän on pyhä eikä voi sivuuttaa yhtään syntiä. Hän ei voi pyyhkiä yhtään rikkomusta, jonka syyllisyyttä ei ole käsitelty. Toisaalta Jumala on käsittämättömän suuri ja muuttumaton rakkaudessaan, vaikka Hänen rakkautensa kohteen muuttuisivatkin. Tämä Jumala tarjoaa vapaata lahjaa syntiselle

ihmiselle. Hän tarjoaa sitä omasta halustaan, oman toimintansa ja oman kärsimyksensä perusteella. Hän tarjoaa tätä lahjaa täysin riippumatta siitä, millainen vastaanottaja on olemuksensa tai vaelluksensa puolesta. Jumala ei aseta lahjalleen mitään ennakkoehtoja kuten lupauksia paremmasta elämästä tulevaisuudessa jne. Jumala ei vaadi mitään antaessaan iankaikkisen elämän lahjan. Se on armoa. Jumalalta itseltään vapaan armon lahjoittaminen edellytti käsittämätöntä kärsimystä ja tuskaa, jonka Jeesus kärsi Golgatalla. Mutta vastaanottajalta ei vaadita mitään.

Ikuinen elämä sisältää iankaikkisen pituuden ja laadultaan se Jumalan persoonallista tuntemista, Jumalan elämää ihmisessä. Tämä elämä lahjoitetaan syntiselle, joka saa samalla syntinsä anteeksi ja puhtauden. Se on ylösnousseen Jeesuksen elämää lahjan saaneessa.

Tämä lahja on tarjolla jokaiselle, joka on kuullut evankeliumin Jeesuksesta. Aloite on Jumalan. Ihminen tulee ehkä vavisten, ehkä ymmärtäen evankeliumista vain kovin vähän, mutta tulee ja antautuu Jumalalle, asettuu Jeesuksen kasvojen eteen, suhteeseen Häneen. Siinä alkaa ikuinen elämä.

Jumalan armolahjan vastaanottaminen ja synnin tie kohti kuolemaa ovat ainoat vaihtoehdot. Ei ole mitään kolmatta tietä. Mutta kun Jumala lahjaansa tarjoaa, se on todellakin vastaanotettavissa. Sitä ei koskaan tarjota näennäisenä mahdollisuutena. Jumalan armo on todellista ja tekee vastaanottajansa uudeksi luomukseksi. Kristityn tie voi olla vain lahjan ja armon tie. Ansion ja palkan tie - millaisella lailla se lie neekin pönkitetty - on aina lopulta kuoleman tie.

Rauha

Uskovalla kristityllä on rauha Jumalan kanssa. Se tarkoittaa sitä, että synnin aiheuttama sotatila on päättynyt Jeesuksen Golgatalla suorittamaan rauhansopimukseen. Jumalan vihollisesta tuleekin Jeesuksen tähden Jumalan ystävä. Uskovalla kristityllä on sen lisäksi myös rauha Jumalassa eli sisäinen rauha, joka perustuu siihen, että kaikki hänen syntinsä on annettu anteeksi ja väärä puhdistettu pois. Hänen ei tarvitse pelätä tuomiota eikä kadotusta. Hänellä on perustava turvallisuuden tunne Jeesuksessa.

Uskovan rauhan olemusta voi kuvata sillä, mitä pieni lapsi kokee, kun häntä pyydetään menemään ulos yksin pimeään. Hän ei uskalla mennä. Mutta kun isä ottaa häntä kädestä kiinni rauha on syvä. Muistan, kun olin 5 vuotiaan poikani kanssa kävelyllä. Tulimme asemalle, kun alkoi ukkostaa. Pidimme sadetta asemalaiturin katoksen alla. Poikani piti minua kädestä kiinni. Samassa ukkonen löi kiskoihin aivan muutaman metrin päähän meistä. Mutta poikani ei osoittanut pienintäkään pelon oiretta. Jeesuksen armoon perustuva yhteys Isään on niin turvallinen paikka, ettei mikään maailmassa voi sitä järkyttää. Herra on omansa kanssa, siinä on rauha. Mutta kun Paavali rukoilee ja siunaa Rooman kristittyjä Jumalan armolla ja rauhalla, se tarkoittaa sitä, että uskova tarvitsee yhä enenevää ja uudistuvaa armoa ja rauhaa elääkseen tässä ajassa. Herra on runsas ja rikas antaja omilleen!

Esimerkki armon ihmeestä Katoon pelastuminen – pastori Itoon kertomana

Oli lokakuinen sunnuntai-ilta Länsi-Yodogawan seurakunnassa, jonka kokoustila oli tavallisen japanilaisen talon yläkerrassa. Evankelioimiskokous oli päättymässä. Kun osanottajat olivat palaamassa koteihinsa, kiinnitin huomioni rotevaan 27 -vuotiaaseen mieheen, joka oli

ensi kertaa mukana. Viilenevästä syysillasta huolimatta miehellä oli päällään vain kevyt ke-säasu. Hän näytti palelevan, koska talossa ei ollut vielä lämmitystä. Esittelin hänelle seura-kunnan toimintaa ja toivotin hänet tervetulleeksi keskiviikkoillan rukouskokoukseen. Silloin mies sanoi:

- Pastori, minulla olisi hiukan kysyttävää. Olisiko minunkin mahdollista pelastua? En tullut tänne siksi, että olisin tiennyt täällä pidettävästä kokouksesta.

Kirkko sijaitsi aivan Osakan läpi virtaavan Yodogawa-joen tuntumassa.

- Itse asiassa lähdin asunnoltani päättääkseni päiväni hyppäämällä jokeen. Mutta kun silloil-la liikkui vielä ihmisiä, päätin odottaa myöhempään. Aikaa tappaessani kuljin tästä ohi. Kuu-lin täältä laulua ja luin alhaalta, että kuka tahansa on tervetullut. Siksi nousin tänne ylös. Kuunnellessani puhetta ymmärsin, että Jeesus voisi ja haluaisi pelastaa kenet tahansa. Voi-sinko minäkin vielä pelastua?

- Kyllä sinä voit pelastua. Jos vilpittömästi kuuntelet ja noudatat Jeesuksen sanaa, sinä pelas-tut eikä sinun tarvitse tehdä itsemurhaa. Kun menet lääkäriin ja hän pyytää sinua avaamaan suusi, avaatko vai pidätkö sen kiinni.

- Totta kai avaan sen.

- Jos lääkäri määrää sinulle lääkettä, käytätkö sitä ohjeiden mukaan.

- Tietenkin.

- Nuorena minäkin jouduin epätoivon valtaan ja harkitsin itsemurhaa, mutta kun kuulin Jee-suksen sanan ja seurasin hänen kutsuaan, sain uuden elämän. Miksi muuten aiot ottaa henke-si?

- Tänään on lokakuun 27. päivä. Ellen 31. päivään mennessä saa jostain hankituksi useita kymmeniä tuhansia jenejä, en ainoastaan saa potkuja työpaikastani, vaan joudun aivan var-masti velkavankeuteen.

- Olet siis ottanut velkaa enemmän kuin kykenet maksamaan takaisin.

- Niin.

- Mihin tarkoitukseen olet rahat lainannut?

- Rahani ovat menneet viinaan ja naisiin.

Niin mies, Katoo nimeltään, kertoi tarinansa. Hän oli kotoisin Miyazakin läänistä Kyuus-huun saarelta. Hänen isänsä oli kuollut varhain ja äiti oli kasvattanut hänet ja hänen sisaren-sa. Kouluaikana hän oli viettänyt hyvää elämää. Sitten hän joutui armeijaan ja menestyi siel-lä hyvin. Kotiuttamisjuhlissa tarjoiltiin viinaa ja sitten juhlan jälkeen pari kolme ystävää hou-kutteli:

- Sinusta on tullut nyt mies. Ei se ole mies eikä mikään, joka ei ole naisissa käynyt.

Humalan rohkaisemana mies lähti toveriensa kanssa bordelliin. Tästä yhden illan lankee-muksesta alkoi kierre. Päivät hän kävi töissä, mutta iltaisin ravintolat ja ilotalot alkoivat ve-tää puoleensa. Rahapulaansa hän kiersi kaikki sukulaisensa, ystävänsä ja tuttavansa lainaa-massa heiltä rahaa. Lopulta hän maineensa meni. Mitä enemmän häntä varoitettiin, sitä sy-vemmälle hän sortui. Sukulaiskokous kehotti häntä lähtemään jonnekin uudelle paikkakun-nalle ja aloittamaan uuden elämän siellä. Kolme vuotta sitten hän oli siksi tullut Osakaan töi-hin erääseen suureen alumiinitehtaaseen.

- Kuinka suuri on kuukausipalkkasi, kun kolmessa vuodessa olet taas joutunut noin pahaan velkakierteeseen?"

-120 jeniä.

Silloiseen palkkatasoon verrattuna summa oli erittäin korkea. Pastorin palkka oli vain 30 je-niä.

- Miten ihmeessä voit noin kovalla palkalla joutua velkakierteeseen?"

- Jos kuussa ansaitsee 120 jeniä, mutta käyttää yli 200 jeniä, niin kuussa menee 100 jeniä pakkasen puolelle. Vuodessa se tekee 1200 jeniä.

Kun lisäksi korkea korko löi päälle, hänen velkansa olivat nousseet 25000 jeniin. Summa oli niin suuri, että sen koroilla olisi elänyt työtä tekemättäkin.

- Olen ollut pari päivää töistä poissa ja kiertänyt kaikki mahdolliset paikat, joista saisin lisää rahaa. Mutta kukaan ei enää halua minua auttaa. Eräs velkojistani on uhannut haastaa minut oikeuteen, ellen palauta hänelle rahoja 31. päivään mennessä. Se tietää velkavankeutta. Minulla ei ole paikkaa minne mennä. Mistään ei löydy apua. Siksi päätin tänään lopettaa elämäni tuohon jokeen. Mutta kerroit, että Jeesus tuli pelastamaan kaikki ja kaikenlaiset ihmiset, jotka tulevat hänen tykönsä, tunnustavat syntinsä ja tekevät parannuksen. Sanat kaikki ja kaikenlaiset osuivat sydämeeni. Tarkoittaako se todella myös minunlaistani ihmistä? Voiko tällainen ihminen, joka on joutunut velkojensa vuoksi itsemurhan partaalle pelastua?

Olin sinä iltana puhunut tekstistä:

"Tulkaa minun luokseni, kaikki työn rasittamat ja raskautetut, niin minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen sävyisä ja nöyrä sydämettä. Niin te saatte levon sielullenne. Minun ikeeni on näet sopiva, ja minun kuormani on kevyt." (Matt. 11:28-39)

- Tarkoitat siis sitä, että kuultuasi tuon Jeesuksen kutsun tässä elämäsi ensimmäisessä kristillisessä tilaisuudessa, haluaisit, että Jeesus ottaisi sinut omakseen ja pelastaisi sinutkin.

- Kyllä, niin toivoisin.

- Siinä tapauksessa Herra Jeesus itse on pysähtynyt kohdallesi, suunnannut katseensa sinuun ja kutsuu sinua: 'Tule luokseni'. Sinulla on, kuule, toivoa.

- Mutta mitä minun oikein pitäisi tehdä? Et kai tarkoita sitä, että voisit lainata minulle esimerkiksi puolet velkasummastani.

Hänelle pelastus tarkoitti yhä rahan saamista ylivoimaisessa tilanteessa.

- Ei minulla ole sellaisia summia. En kykene edes 10 jeniä sinulle lainaamaan. Mutta haluaisin kertoa sinulle jotain erittäin tärkeätä. Vaikeuksiesi syy ei ole rahanpuutteessa. Ansaitset parempaa palkkaa kuin valtaosa ikätovereistasi. Ongelmasi on, että käytät rahasi syntiin. Omassatunnossasi kyllä itsekin tiedät koko ajan tekeväsi väärin. Omantuntosi ääni on Jumalan muistutusta siitä, että hän on puhdas ja pyhä. Olet Jumalan Hengen varoituksista huolimatta jatkanut elämääsi himoissasi. Sen seurauksena velkasi ovat ajaneet sinut nyt umpikujaan. Ellei sydämesi pelastu synnin vallasta, sinulle ei ole mitään apua, vaikka saisit rahaa kuinka paljon tahansa.

- Miten niin?

- Jos olisin niin rikas, että kykenisin maksamaan velkasi, sinä helpottuisit hetkeksi, mutta pian jatkaisit samoissa synneissäsi ja kohta olisit samassa kierteessä. Katoo, sydämesi on muututtava, sinun on synnyttävä uudesti. Sinä kyllä tiedät, että synnin palkka on iankaikkinen kadotus. Jos sydämesi muuttuu niin, että kykenet sanomaan "Ei" kiusauksille ja tovereittesi viettelyksille, niin palkastasi jää kuukaudessa 90 jeniä säästöön välttämättömien elinkustannustesi jälkeen. Kuuntele nyt, mitä sinun on tehtävä!

- No, mitä?

- Kaikesta päättäen et ole velkaa vain yhdelle tai kahdelle ihmiselle vaan useammalle. Kuinka monta heitä on?

- Kolmetoista.

- Etkö olekin antanut jokaisen velkojasi ymmärtää, että olet velkaa ainoastaan hänelle. Olet pettänyt heitä, eikö niin?

- Olet oikeassa, mutta jos kertoisin heille totuuden, menettäisin viimeisenkin luottoni.

- Katoo, tulit tänne kuollaksesi tänä iltana. Kun Jeesus tulee elämäsi, saat aloittaa menneisyydellesi kuolleena kokonaan alusta. Käytännössä se merkitsee nyt seuraavaa. Kirjoita ylös kaikkien velkojiesi nimet. Kirjoita milloin ja kuinka paljon kultakin lainasit.

- Miksi?

- Kuuntele nyt loppuun asti. Eroamme kohta, kun ensin rukoilen puolestasi. Mene huomenna ja ylihuomenna kiertämään listan mukaisesti kaikki velkojasi ja tunnusta heille petoksesi. Jumalan edessä on ensin tehtävä parannus, kääntyttävä uuteen suuntaan. Koska olet tunnustanut syntisi ja tahdot ne hylätä, saat ne Jeesuksen Golgatan ristillä tapahtuneen kärsimyksen tähden anteeksi. Saat uuden elämän. Mutta myös ihmisiltä sinun on pyydetävä anteeksi. Mene siksi velkojiesi luo, pyydät anteeksi valheesi ja kerrot, kuinka paljon olet eri ihmisiltä lainannut. Kerro, että lopetat viinanjuonnin ja ilotalokäynnit, ja ryhdyt maksamaan takaisin velkojasi siinä järjestyksessä, kuin olet ne lainannut. Pyydä lisää maksuaikaa. Pyydä apua, että voisit alkaa uuden elämän. Oletko valmis tähän?

- Onko se muka mahdollista? Eihän kukaan suostu sellaiseen.

- Kerro vilpittömästi koko tarinasi. Kerro, että olit menossa tekemään itsemurhaa, mutta ohi kulkiessasi poikkesit kristilliseen kirkkoon, kuulit siellä ensi kertaa Jeesuksesta ja teit Jumalan edessä parannuksen. Kerro, että Jeesuksen kanssa haluat aloittaa uuden elämän ja maksaa myös takaisin velkasi korkoineen. Pyydä koko sydäimestäsi heiltä kärsivällisyyttä. Jos olet rehellinen, vilpittömyytesi koskettaa heidän sydämiään. Jos et muuten yksin pysty siihen, voin huomenna tulla mukaasi kiertämään velkojasi.

Hetken aikaa Katoo oli vaiti ja sitten hän vastasi hiljaisella äänellä:

- Teen niin kuin sanot. Sinun ei tarvitse tulla mukaan.

- Tule sitten rukouskokoukseen keskiviikkoiltana.

Panin sitten käteni Katoon pään päälle, julisti hänelle synnit anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä ja rukoili:

- Jumala! Jeesus on tänään kutsunut luokseen Katoon. Hän on tänä iltana tunnustanut syntinsä ja haluaa lähteä uuteen elämään. Auta häntä rohkeasti kiertämään velkojensa luona pyytämässä anteeksi. Jeesuksen nimessä. Amen.

Sitten Katoo lähti.

Huokailin Herran puoleen esirukouksia seuraavina kahtena päivänä Katoon puolesta. Tiesin, että Sielunvihollinen kuiskailisi vielä valheitaan parannuksen tehneenkin korvaan.

Keskiviikkoiltana ennen rukouspiirin alkua Katoo ilmestyi hymyillen kirkon ovelle.

- Katoo, kiersit siis kaikki?

- En tiedä, miten kiittäisin. Ensimmäisellä ovella pelkäsin kauheasti, että minut heitettäisiin pihalle. Mutta velkojani kuuntelikin selitykseni suuttumatta ja sanoi ystävällisesti: 'Nyt näyttää Katoo, että olet tosissasi. Kyllä minä nyt sen verran tiesin, että sinulla olisi muitakin velkojia. Mutta siitä tietämättä sinä ensi kerran puhut totta, joten nyt minusta tuntuu, että olet vilpittömän. Olen valmis odottamaan palautustasi. Eivät minun lainaamani rahat silläkään takaisin tule, että sinut pannaan velkavankeuteen. Olet vielä nuori, pidä tiukasti kiinni hyvästä päätöksestäsi.' Kiersin kaikki 13 velkojaani. Kaikki tiesivät, että olin heitä pettänyt. Itse asiassa ainoa petetty olin minä itse, kun olin kuvitellut ihmisten uskovan valheeni. Jeesus auttoi minua. Olen tavattoman kiitollinen ja iloinen. Kaikki lupasivat odottaa sataviaan eivätkä vaadi edes korkoa.

Katoon elämä muuttui täysin. Hän alkoi käydä säännöllisesti kirkossa. Pian hän osti itselleen Raamatun ja virsikirjan. Kaksi kuukautta myöhemmin oli joulukuun 25 päivä. Hän tuli eräänä päivänä pyytämään esirukousta. Hänellä oli paketti, jolle hän pyysi siunausta. Siinä oli vaate hänen pikkusiskolleen ja rahalähetys äidille. Ensi kertaa kolmeen vuoteen hän lähetti omaisilleen tukea. Jeesus oli muuttanut hänet. Joulukuun 25 päivä hänet kastettiin. Seuraavana vuonna useita hänen työtovereistaan alkoi käydä kirkossa, kun he näkivät, miten Katoon elämä oli muuttunut. Heistä kaikkiaan kahdeksan nuorta miestä kastettiin hänen jälkeensä. Hän oli mitä innokkain

evankelioimistyössä ja todisti rohkeasti katukokouksissa kertoen, miten Jeesus oli ottanut hänet vastaan ja pelastanut hänet pimeydestä valoon. (1928)

Entä sinä?

Oletko sinä jo pyhä Kristuksessa? Jos olet tänään sinua kutsutaan omistamaan yhä uutta ja syvää armoa ja rauhaa Isältä ja Herralta Jeesukselta Kristukselta. Käy yhä syvempään suhteeseen Isään Jeesuksen kautta.

Ellet vielä tunne Vapahtajaa, Hän kutsuu sinua yhteyteensä. Hänellä on sinua varten armo ja rauha, jotka antavat sinulle todellisen identiteetin ja ilon sydämeen.